

MAHMUD EFENDİ HAZRETLERİ (K.S.)

Yazar Ali Kara

Perşembe, 31 Temmuz 2008 14:32 - Son Güncelleme Pazartesi, 20 Temmuz 2009 13:30

1931 yılında Of da dünyaya geldiler. ilk tahsilini babası Ali Efendiyle yaptı. Hafızlığını Of ta ikmâl etti. Bir müddet Kayseri’de Arapça okudu. Tahsilini eniştesi Hacı Dursun Efendide tamamlayarak ondan icazet aldı. Kendisi askere gitmeden evvel talebe lerine usul dersi dahil bütün kitapları okutarak icazet vermiştir.

Uzun süre çocuğu olmayan Fatma Hanım, çocuğu olması için Allah’a yalvarıyordu. Bir gece rüyasında, ayın koynuna indiğini ve bütün dünyayı aydınlattığını gördüler. Bu rüyanın üzerinden uzun zaman geçmeden Efendi Hazretleri dünyaya teşrif ettiler.

Efendi Hazretleri (K.S.), çocukluğunda yakalandığı bir hastalık sebebiyle doktora götürülüyor. Doktor, Ben, bu çocukta acaib bir hal görüyorum. Bu çocuk, ya yaşa mayacak veya yaşarsa çok büyük bir kimse olacak diyor.

Askerliğin ilk aşamasında Bandırmaya gidiyorlar. Birliğine teslim olmadan önce gittiği bir camide Kur'ân okurlarken, Ali Haydar Efendinin müridlerinden Hacı Emrullah Efendinin dikkatini çeki yorlar. Namazdan sonra tanışıyorlar...

Kendileri anlatıyor:

Halil Efendi isimli takva bir zat vardı. Buralarda şeyh yok mu diye sordum. Bana Ali Rıza el-Bezzaz Efendi Hazretlerinin kabrini gösterdi ve bu zatın halifesinin İstanbul'da olduğunu söyledi. Ben de bu zatın kabrini ziyaret ettim. Bir fırsatını bulup İstanbul'a nasıl gideceğimi düşünüyordum.

Bir gün deniz kenarındaki Haydar çavuş Camisinde Cuma nama zından sonra caminin bir köşesinde beyaz sarıklı, beyaz cübbeli nuranî bir zat gördüm. Camiden çıkınca, babası takva bir zat olan Fahri Hoca'ya camide gördüğüm zatı sordum. Fahri Hoca bana: işte o senin görmek istediğin Ali Haydar Efendi Hazretleridir" dedi. Yanına gittim ve görüşmek istedim.

O bana: Gece gel, görüşelim; zaman çok kötü, takipteyim dedi.

Akşam olunca Halil Efendi'nin evine gittim. Efendi Baba Hazretleri hastalanmıştı, görüşemedim. Sabah olunca gittim, yine görüşe medim. Ancak ikindi vakti Eskici Abdullah Efendi'nin evinde görüşebildim. Elini öptüm ve yanımdakilere okumuş olduğumu söylemeyin dedim. Gizlice benim hoca olduğumu ona söylediler.

Sofralar kurulmuştu ve çok güzel yemekler vardı. Tam sofraya oturduğumuzda bana soru sormaya başladı.

İlk sorduğu soruları cevapladım, ancak daha sonra zor sorular sormaya başladı. Yanındakilere dönüp siz yemeğinizi yiyin dedi. Sorduğu sorular karşısında zorlanıyordum ve yemek de yiyemi yordum...

Ali Haydar Efendi Hazretleri İnegöl'e kayınpederine gitti. Benim de askerliğim devam ediyordu. Efendi Babam: İstanbul'a nasıl sevk olursun oğlum demişti. Nihayet sevk zamanım geldi ve benim ismim de okundu:

Mahmut Ustaosmanoğlu, İstanbul dediler. Çok sevinmişim. Selimiye Kışlası, oradan da Gebze'ye yolladılar.

Efendi Baba ziyaretlerime geliyordu. Efendi Babama çok uzak olmuşum. Sevkimi istedim. Yüzbaşından beni yollamasını rica ettim. O da bana: Lâzımsın dedi. Bunun üzerine ben de size oradan da dua ederim dedim. Bunun üzerine beni Sirkeci'ye yolladılar. Efendi Babama çok sık gidebiliyordum, çok ilmî sohbet leri vardı..

Askerliğim bittikten sonra bir kilo üzüm alıp kendisini ziyarete gittim. Bana: Oğlum seninle ilk görüşmemden üç gün sonra, ikinci görüşmemde vefat eden şeyhim zuhur etmişti ve senin elini tutup benim elime verip: Bunu al, bizindir demiştir.

Oğlum seni bana kim verdi; 50, 60 mandayı birbirine bağlasalar Mahmudumdan ayırmak isteseler beni, senden ayıramazlar derdi.

Beni babamdan istediğinde, Mahmudumu bana verdin mi? dediğin de babam: Parası benim kendisi senin demesine çok gülmüştü. Ve kendisine sorulduğunda: Bir sahib çıkacak, henüz tomurcuk halindedir demiş.

Ali Haydar Efendi Hazretleri, ismailağaya imam olacaksın diyor... ismailağa Camii, deprem nedeniyle harabe halinde idi. 80 senedir virane olan camiyi kalay cılar mesken tutmuştu. O sırada, Efendi babanın büyük oğlu şerif Efendi'nin rüya sırında ismailağa kabristanından bir kol çıktığını ve ismailağa Camiini göstererek: Ne durursunuz, bu camiyi neden tamir etmezsiniz. denildiğini görüyor.

Kısa sürede cami eski haline getirilir ve Efendi Hazretleri (K.S.) orada irşad vazife sini sürdürmeye başlar...

Büyük Veli anlatıyor: "İstanbul' da iken Ali Haydar Efendi ile birlikte yanımızda dört - beş kişi olduğu halde hatm-i hace okur duk. O' nu sürekli takip ederlerdi. O devirde Arapça oku yup-okutmak müşkildi. Bu ilimleri okuyabilmek için çok zorluklar çektim. Derdi ki: "Oğlum Mahmud! Ben seni, bir şey emretsem ve sen de hemen onu yapsan arzusunda olduğunu görüyorum. Ateşin içinde yandıkça ateşin rengini alan demir gibi"

Büyük Veli de seyr-i sülukte mesafe aldıkça Şeyhi Ali Haydar Efendi Hazretleri'nin muşahhaslaştırdığı hakikatin içinde kayboldu. Öyle ki mürşidinin bütün ifadelerini emir kabul ediyor ve onları hiç çekinmeden yapıyordu. Gerçek oluş ve hakikati buluş sırrına ermiş bir mürid vardı İsmet Efendi Tekkesi'nde. Artık emanet teslim edilebilirdi. Ali Haydar Efendi, halefine velayeti, takati nisbe tinde ve en ince ayrıntısına varıncaya kadar anlattı. Bu anlatış

birkaç yıl devam etti.

Efendi babanın Hanımı hacı anne vekaletin kendi evlatlarına verilmesini tabii olarak arzu edermiş. Efendi Baba k.s. bunun luzumsuz olduğunu göstermek için bir gece teheccüd vaktinde hacı anneyi çağırmış. Gel bakalım çağırılım demiş. Evlatlarından birinin ismini zikredince bir horultu sesi işitmişler. Mahmud Efendinin ismini zikredince hemen Efendi hazretleri zuhur edip, buyrun efendim demiş.

Ali Haydar Efendinin oğlu anlatıyor; "Babam, Muhterem Mahmud Efendi ile kuşluk vaktinden sonra baş başa kalırdı. Derdi ki; "Oğlum! Görüyorsun ki bende olan her şeyi ona aktarıyorum. Fakat bunu tedricen yapıyorum ki onu sürekli müşahede altında tutayım. Manevi aleme ait malumatın birden kazanılmasına hiçbir akıl tahammül edemez." Zira Babama sekr halinde şeyhler gelirdi. Onlara yedi gün evrad-ı bahaiye okur ve Allah'ın izniyle iyileşir lerdı."

Ali Haydar Efendi, Mahmud Efendi'yi hususi sohbetlerinin yanı sıra Mesnevi, Mektubat, Reşahat, Risale-i Kudsiye gibi sadırlardan satırlara aktarılan ve temelinde irfan olan kitaplarla da istikbale hazırladı. Onu, gece geç saatlere kadar kitap mutalaa ederken gördüklerinde "Oğlum Mahmud şimdi çok çalış ileride kitap okumaya vakit bulamayacaksın" diyerek teşvik ederdi.

İmam Rabbani Hazretleri'nin Mektubat'ının büyüklüğünü idrak etmesi için derdi ki; "Mektubat o kadar büyüktür ki, Reşahat ona ancak elif-ba olabilir."

Muhterem Mahmud Efendi naklediyor: "Ali Haydar Efendi buyurdu ki; "Mahmud' un elinden tutan benim elimden tutmuş olur. Hakikat şu ki; bu fakirin elinden tutan Ali Rıza Bezzaz Hazretleri' nin elinden tutmuş olur. Böylece halka halka silsile ta Peygamber Efendimiz' e (s.a.v.) dayanır. İşte buna Sahih Yed diyoruz." Yine derdi ki; "Dağda bulunan bir su membainin köye kadar gelebilmesi için, köye kadar uzanan birbirlerine ekli su künkleri gerekir. Bu künklerden biri eksik olduğunda nasıl köye su ulaşamıyorsa tıpkı bunun gibi meşayih silsilesinden biri düştüğünde Feyz-i İlahi de kişinin kalbine ulaşmaz."

-Yani bu kapının nereye dayandığını ve kişiye neyi kazandıracağını bu sözlerden anlamak lazımdır.-

MAHMUD EFENDİ HAZRETLERİ (K.S.)

Yazar Ali Kara

Perşembe, 31 Temmuz 2008 14:32 - Son Güncelleme Pazartesi, 20 Temmuz 2009 13:30

Efendi Hazretleri ve diğer meşayihın hakikatından haberdar olmak için tasavuf eserlerini iyi anlamak lazımdır. Sözle anlatılmaz, hakikatına ulaşmakla anlaşılır.